

resser, indledte debatten med at sige helt åbenhjertigt, at Dannebrog må man godt brænde af, for det er en del af ytringsfriheden.

Jeg føler det lidt, som om fornuften fuldstændig har forladt de fleste politikere, der er til stede her i dag, og at der et eller andet sted er gået politik i sagen, men hvis man sætter det højere end fornuften, kan det jo nok være berettiget.

Det lovforslag, som Folketinget skal tage stilling til her, er et ganske lille forslag i den forstand, at det kun er en enkelt paragraf, der skal ændres. Men forslaget har pokers stor betydning, fordi det netop sidestiller og ikke forskelsbehandler. Det fjerner den forskelsbehandling, der finder sted i dag, og sidestiller Danmark og Dannebrog med andre nationer og deres flag. Det kan et flertal af partierne tilsyneladende ikke se fornuften i, men det tror jeg til gengæld den danske befolkning kan.

Det danske flag står for de fleste danskere som noget helt specielt og har vel gjort det, siden det, som sagnet siger, faldt ned fra himlen den 15. juni 1219. Det er selvfølgelig et sagn, men vi har da vidnesbyrd fra 1300-tallet om, at Dannebrog eksisterede dengang, og det skulle ifølge førende eksperter også være verdens ældste flag, selv om Østrig, England og senest Japan har forsøgt at frarøve os den hæder og den ære.

Vi kender alle følelsen af stolthed, når Dannebrog går til tops ved en stor sportsbegivenhed eller ved andre store begivenheder. Alligevel skal vi veksle den samme stolthed til en eller anden form for ligegyldighed, når vi ser folk ytre sig i den politiske debat ved at afbrænde det samme Dannebrog, som vi måske kun få timer forinden har set gå til tops ved en stor begivenhed, og det er mig en gåde. Jeg synes, det er anstødeligt, og jeg synes, det er udansk at afbrænde et flag, det være sig dansk eller udenlandsk.

Hvad vil der ske fremover? Det bliver sådan, at ved fremtidige demonstrationer kan en person fuldt lovligt afbrænde Dannebrog som en del af ytringsfriheden, hvorimod sidemanden, som afbrænder et udenlandsk flag, kan straffes med enten bøde eller fængsel ifølge straffelovens § 110, og det er for mig at se en fuldstændig underlig og negativ særbehandling af Dannebrog.

Kl. 14.10

Fru Birthe Rønn Hornbech var lidt inde på, at det er en del af ytringsfriheden, og nævnte også noget om hærværk, men jeg har altså meget svært ved at se, hvor grænsen mellem hærværk og ytringsfrihed går. Vi har alle sammen hørt om

de natlige hændelser i Århus, hvor der blev begået en del hærværk, men var det mon ikke en politisk meningstilkendegivelse? Sådan har jeg i hvert fald opfattet det. Er det, der er foregået i Århus, hærværk eller et udtryk for ytringsfrihed? Det kunne Venstres ordfører måske give os en redegørelse for på et tidspunkt.

Jeg mener ikke kun, det er beskæmmende at brænde Dannebrog af. Jeg mener også, det tangerer landsforræderi, når det bliver gjort af herboende danske statsborgere i vores eget land.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det næsten er lidt morsomt at skulle være vidne til denne debat.

Nu har Dansk Folkeparti gennem hele efteråret været stor forsvarer af ytringsfriheden i andre sammenhænge, men der er måske forskel, alt efter hvilke emner ytringsfriheden bruges til at kritisere. Der har for nylig været en sag om den tyrkiske forfatter Pamuk, som hr. Kim Christiansen måske kender lidt til. Der står i Tyrkiets straffelov, at man ikke offentligt må nedrakke tyrkiskheden, og det er EU og mange med EU, også Det Radikale Venstre, meget bekymrede over. Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig til den sag? Er det i orden, at Tyrkiet opretholder en bestemmelse i sin straffelov om, at det kan straffes med fængsel, hvis man offentligt nedrakker tyrkiskheden?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Først vil jeg da sige, at det glæder mig, at vi kan bidrage til, at hr. Simon Emil Ammitzbøll morer sig her i Folketingssalen, selv om jeg tror, han i givet fald er en af de få, der gør det.

Jeg vil ikke kommentere, hvad man kan gøre ifølge den tyrkiske lovgivning, for jeg synes egentlig, vi har problemer nok med at få styr på den danske lovgivning. Jeg synes heller ikke, sagen om den tyrkiske forfatter overhovedet vedkommer det spørgsmål, vi diskuterer nu, men som sædvanlig er det jo næsten en radikal mærkesag at rode forskellige ting og sager sammen og putte dem ned i en stor gryde og prøve at få en eller anden politisk sag ud af det.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jamen så vil jeg da ganske hurtigt rode mig ud af den sag igen og prøve at vende tilbage til